

хубавы дрехы, въ средата на изобиліето и обиколена отъ съпровождение готово да изпълне заповѣдѣти? Не предпочиташъ ли да умрешъ нежели да живѣешъ като неж (сир. Ерріетъ)? Маріо, прости мѣ, какъ то спасителътъ нашъ прости враговетѣ си. Не е ли истина че мѣ прощавашъ? смисли че тѣй е искалъ Богъ.» Марія го увѣри че сърцето ѝ не хранѣше никакъ вражда.

Въче, каза старецътъ, като чу шапаніето на придверницытъ, тѣ пропращавамъ Богу и на благоутробіето му, припращавамъ тѣ на спасителя, който невинно умрѣ подъ мѣжитѣ на злодѣйцытъ, и ако ты не можешъ мя въче видѣ, целувамъ тя за послѣденъ пѣтъ, спокоинъ съмъ, защо въ каксо ще тя подыря на небето, предвиждамъ го, че неще можа да проживѣя въ едно толкова строго искушеніе. Придверницытъ извѣстиха Іакова че бѣше время да ся отдалече. Марія като чу това, стисна го съ всичкитѣ си сили въ обятіятаси за да ся не отскубне, но той мѣ отласна съ нѣжна сила и пада безчувствена на леглото си. Іаковъ ся заведе предъ сѣдницитъ; »Заклѣвамъ ся въ Богъа, въ всесиліето му, извика като влизаше и възвышаваше рѣцѣтъ си къмъ небето, че е невинна».

Готовъ съмъ почти да го повѣрвамъ, отговори сѣдѣята, но неможа да сѣдя тѣя които ми казвашъ и онѣя на дѣщеряти. Трѣба да имамъ доказателства съгласны съ предписваніята на законътъ, но по злощастію, доказателствата и предписаніята са противъ не мѣ.